

ANKARA'DA KADIN EYLEMİNE POLİS SALDIRDI

Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü'nde Ankara'da Kadın Platformu'nun çağrısı ile biraraya gelen kadınların Çankaya Belediyesi önünde yapmak istediği açıklamaya polis saldırdı. Kadınlar, hem de 25 Kasım'da, bir kez daha şiddete maruz kaldılar!

"Ne kadar engellerseniz engelleyin sokaklardan, meydanlardan vazgeçmeyeceğiz" diyen kadınlar, "Yaşasın Kadın Da-

yanışması" sloganı attılar.

Dinci faşist iktidarın kadına yaklaşımı bu şekilde bir kez daha görülmüş oldu. Aileden sorumlu kadın bakanı "kırımızı çizgimiz" diyordu. "Kırmızı çizgileri"nin kadının sokağa çıkmaması, eylem yapmaması, slogan atmaması, ses çıkarmaması olduğu bir kez daha anlaşıldı.

"Kadına yaklaşım" konusu bir turnusol gibi renklerini ortaya çıkarmaya yetti! İşçi sınıfı ve emekçiler, kadınların ayağa

kalkışına bu denli düşman olan bu dinci faşist iktidarı şimdi daha iyi tanıyorlar.

MÜCADELE BİRLİĞİ

26 Kasım 2020 - s189 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

VARIZ! DÜNYAYA BAŞKALDIRIYORUZ!

Kadına yönelik şiddet... Kadın cinayetleri... Kadın mücadelesi...

Nerede bir haksızlık var, ilk sesini yükselten kadınlar oluyor. Nerede bir özgürlük mücadelesi yükseliyor, en önde bayrağı kadınlar dalgalandırıyorlar. Kadınlar... "ezilenin ezileni", kaybedecek hiçbir şeyleri olmayan... yoksulluktan payına düşeni ilk alan, şiddet söz konusu olduğunda ilk kurban ve elbet gelecek için dövüşülecekse en önde yer alacak olan...

Kadın cinayetlerinin %1400 arttığı dönemin üzerine bir de pandemi bindi. Ev tam bir cehennem oldu. Şiddet sarmalı büyüdü, ağır iş yükü katlanılmaz hale geldi.

Her gün kadın cinayetlerini haberleştirmekten, kadına şiddeti "sayıya dök-

mekten" yorulduk! Ama bu suçları işleyenler, onları suça teşvik edenler, sonrasında koruyup kollayanlar... yorulmadı. Biz öldükçe onlar "aklandı"! Çocuklarımız tacize, tecavüze uğradı. Devletiyle, iktidarıyla, polisi ve yargısıyla failler kollandı.

Ve biz bunlara karşı çıktığımızda yerlerde sürüklendik, kovuşturmalara uğradık, yargılandık.

Aksini iddia edenler, kadına şiddet eylemlerine katılan, hakkını arayan kadınların nasıl polis şiddetiyle karşılaştıklarına bakabilir. Gözaltına alınan, işkence gören, hapishanelere doldurulan kadınlara bakabilirler... Sokağa çıkan ve sesini yükselten kadınlar mı sadece... Taciz-tecavüzlerle ilgili sosyal medya üzerinden paylaşım yapan kadınlara da binlerce lira ceza yağdırılıyor. **2**

Fidel Yaşıyor!

Küba'nın efsanevi lideri, Fidel Castro'nun sonsuzluğa uğurlanmasının üzerinden 4 koca yıl geçti. Ama o hâlâ her yerde yaşıyor.

Nerede emperyalist-kapitalist sisteme bir başkaldırı olsa Fidel orada, Che ile birlikte en ön safta, en ön sırada çarpışıyor! Nerede ezilen bir ulus ulusal-sınıfsal kurtuluş savaşı verse Fidel orada, Che ile birlikte, göğüs göğüse çarpışıyor!

Nerede sosyalizmin gönüllü doktorları, pandemiye karşı en ön safta savaşmaya koşa Fidel, Che ile birlikte, orada! Nerede sosyalizm adına bir atılım var, nerede bir başarı var Fidel, Che ile birlikte, orada! Nerede bir sınıf savaşı, nerede bir gerilla savaşı var Fidel, Che ile birlikte orada!

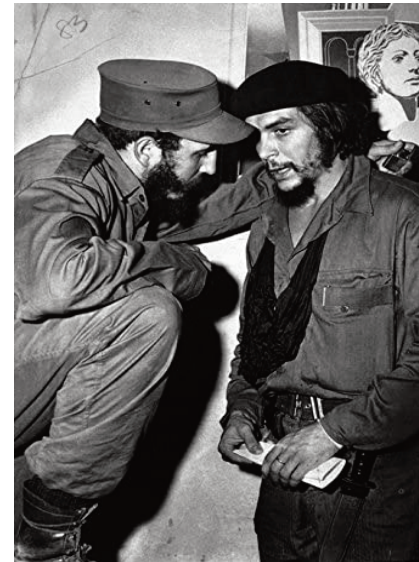
Nerede bir yerde haksızlık, "haksız atılmış bir tokat var" Fidel, Che ile birlikte, karşı koymak için orada!

Nerede fikirlerin savaşı var Fidel, Che ile birlikte, Marksizm-Leninizmden yana orada! Nerede emekçi kadınların kapitalist sisteme ve ataerkilliğe karşı mücadelesi var Fidel, Che ile birlikte orada! Dünya üzerinde nerede "büyük insanlık" için ileri doğru atılmış bir adım var Fidel, Che ile birlikte, orada! Nerede Batis-talar var Fidel, Che ile birlikte devirmek için, orada!

Nerede bir özgürlük düşü var Fidel, Che ile birlikte orada! Nerede "şimdi devrim zamanı" deniyor Fidel, Che ile birlikte orada! Nerede yeni insanlar yetişiyor, nerede devrim için sosyalizm ve komünizm için gönüllü çalışmayı kendine ilke edinmiş, dur-

durak bilmeyen "yeni insan"lar yetişiyor Fidel, Che ile birlikte orada!

Adları ve eserleri sonsuza kadar yaşayacak!

EDİTÖR

BÖLGE KARŞI- DEVİRİMİNDE YENİ ADIM: ŞENGALE İŞGALİ

İŞİD vahşetinin simgesi haline gelen Şengal, yeni bir "İŞİD koalisyonu" tarafından saldırı altında. Anımsanacaktır. KDP peşmergeleri tek mermi atmadan Şengal'i bırakıp kaçtığına, İŞİD canilerinin vahşi pençesine düşen Ezidi'lerin yardımına PKK gerillaları yetişmişti.

Gerillaların fedakar savunmaları ile binlerce Ezidi dağlara sığınma fırsatını bularak Ortaçağ kaçını bu kiralık dinci faşist çetelerin elinden kurtuldu. Ama kaçamayan, köle pazarlarında insanı utandıracak görüntüler eşliğinde satılan sayısız Ezidi kadın da vardı. Bu vahşet, bu savaş ve insanlık suçu, başta Ezidi toplumu, tüm bölge halklarının belleğine kazındı.

Savaş devam etti. Dengeler değişti. Zorlu mücadelelerle İŞİD çeteleri hemen her yerde bozguna uğradı. Şengal halkı kendi savunma birliklerini örgütledi. Kendi komitelerinde siyasal olarak etkin oldular.

Yağma ve talan savaşları, onca vahşetin arasında emekçi halkların kendi geleceklerini kendi ellerine almaları için uygun şartlar da yaratır. Bu ağır baskı ve ateş çemberinden, ölüm ve yokluklar içinden süzülüp gelen emekçi halkların öfkesi, devrimci ayaklanmalara ve devrimlere yol açar. Rojava'da ve Şengal gibi Başur bölgelerinde bu türden kaçınılmaz sonuçlar doğdu.

Emperyalistler ve bölge gericiliği açısından bunlar asla istenmeyen "yan etkiler" idi. "Bölgenin dizaynı" masaya yatırılırken, tüm bölgeye (hatta tüm dünyaya) ihraç edilecek

BÖLGE KARŞI-DEVİRİMİNDE YENİ ADIM: ŞENGAL İŞGALİ

Baş tarafı 1. sayfada

Ortaçağ kaçınıcı katil dinci çeteleri yetiştirebilecekleri bir fanus yaratmaktaki amaçları. Dinci faşist iktidar yönetiminde Türk devleti bu konuda en istekli olandı.

ABD emperyalizmi ve bölge gerici-liği bu hedef için saldırdı dinci çeteleri Suriye'ye ve Irak'a. Ama bölgenin devrimci güçleri, devrimci emekçi yığınlar, dünya emekçilerinin enternasyonal dayanışmasıyla birlikte tüm bu planları bozmayı başardılar. Rojava'da demokratik bir halk devrimi gelişti. Şengal gibi yerlerde devrimci gelişmeler yaşandı.

Planların bozulması ve IŞİD'in başarısız olduğu her aşamada "davanın asıl sahipleri", bu çeteleri bir kenara iterek doğrudan sahaya çıktılar. Türk devleti ve ordusunun bölgeye girişi tam olarak budur.

Ama burada sadece Türk devletini, sadece dinci faşist iktidarı suçlamak, eksik ve yanlıştır. Daha önce ABD'nin Kürdistan'da neyi amaçladığını ele alırken "ABD'nin Türkiye ile sadece Rojava için değil, bütün Kürdistan için askeri anlaşmaya vardığını Haftanın, Şengal ve son olarak Gare saldırılarından anlıyoruz. Burada, kendisine verilen rol/görev gereği KDP'nin öne çıkmış olması planın gerçek sahipleri konusunda bir muğlaklık yaratmaz" demiş ve şöyle özetlemiştik:

"1- ABD, Türkiye ve KDP'nin -buna Irak devletini dahil etmek lazım- amacı, devrimci temelde gelişen Kürdistan devrimini tasfiye etmektir.

2- Bu amacın devamı olarak, bu güçler Rojava devrimini tasfiye etmek için de kolları sıvamış durumdadır. Bu planın ilk adımı olarak Rojava Özerk Yönetimine ENKS'yi, askeri güç olarak da "Roj Peşmergeleri"ni "güce ortak" etmeye çalışıyorlar. Bu ilk adım başarılırsa arkasının geleceğinden kimse kuşku duymasın.

3-James Jeffrey'in açıklamasından, bildiğimiz bir gerçeği yeniden duymuş oluyoruz: ABD'nin bu politikası bir devlet politikasıdır, kişilerle kaim değildir. Başka bir ifadeyle, ABD'nin tepesinde hangi şahıs oturursa otursun, öz itibarıyla bu politika değişmeyecektir.

4-ABD, Türkiye ve KDP, PKK'ye bir savaş dayatıyorlar. Bu çok açık. Bu savaşla PKK'yi tümünden tasfiye etmeyi amaçlıyorlar. PKK'nin böyle bir savaştan kaçınmaya çalışması anlaşılır bir politikadır. Ancak bazen karşı tarafın dayatması savaşı kaçınılmaz kılabilir. Bu ihtimal akıldaki tutularak, Türkiye ve Kürdistan devrimci güçlerinin, işçi ve emekçilerinin son derece açık ve net biçimde emperyalistlerin, faşist devletin, gericiliğin planları karşısında UKH yanında yer

almaları gerekiyor. Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerinin, Kürdistan halkının ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesinin çıkarları bu politikada yatıyor.

Bir kez daha: Emperyalizm, ezilen ulusların baskı ve kölelik altında tutulmasını amaçlar. Fransız ve diğer Avrupalı emperyalistler buna dahildir. Burada istisna yoktur."

Tüm pratik gelişmeler tam da burada özetlenen görüşler doğrultusunda hız kazandı.

ABD emperyalizmi, Türk devleti, Irak yönetimi ve KDP, Kürdistan devriminin (ve PKK'nin) tasfiyesi için artık ayan beyan harekete geçtiler. Başur'daki TSK işgalinin yayılması, peşmergelerin bu saldırılara destek için kuşatma hareketlerine hız vermeleri, Rojava'yı ENKS üzerinden tamamen denetime alma çabaları (en son yine Ankara'da aldılar soluğu), derken Şengal'in Irak ordu birliklerince doğrudan işgalinin pratik olarak başlatılması, artık herhangi bir yoruma gerek bırakılmayacak kadar açık bir karşı-devrimin gemi azıya almasıdır.

Şu anda Şengal'e Irak ordu birliklerinin sevkıyatı yapılıyor. Kimi kaynaklara göre on bini aşkın asker gönderildi bile. Bunlar içinde Türkmen birliklerinin ağırlıkta olduğu söyleniyor. KDP, Irak ordu birlikleri üzerinden "PKK'nin Şengal'den çıkarılması" hesapları yapıyor. Şengal'in Irak ordusunun denetimine girmesiyle Rojava kapısının denetimi de onların eline geçmiş olacak. Böylece Rojava devrimci güçlerinin hareket serbestisinin kısıtlanması ve denetime alınması süreci başlatılacak. Daha yukarı kesimlerde zaten TSK ile gerillalar arasında şiddetli çatışmalar oluyor. Peşmerge kuvvetleri tüm bu alanlarda Haftanın'den Kani Masi'ye, Gare'nin arka kısımlarına kadar, gerillaların kuşatılması, ikmal hatlarının kesilmesi, imha saldırılarına açık hale getirilmesi için yığınaklar yapıyor. Bu askeri plan ABD-Türkiye ortak yapımı bir NATO planıdır. KDP ve Barzaniler şahsında Kürdistan burjuvazisi, Kürt halk devriminin boğulması için hareket geçmiş, uğursuz rolünü büyük bir iştahla yerine getirmeye çalışmaktadır.

Şengal yeni katliam tehditleriyle (Feleknaş Uca'nın isabetli deyimiyle "75. Ferman" ile) karşı karşıya. Ama tehdit bununla sınırlı değil. Kürdistan halklarının devrimci kazanımları, tüm bölgedeki devrimci gelişmeler tehdit altında. Şengal'in işgaline, bu "yeni katliam girişimlerine" karşı çıkmak, devrimci enternasyonalist dayanışmanın olmazsa olmazıdır. En başta gençlik, tüm devrim güçleri bu planlara karşı sesini yükseltmelidir.

VARIZ! DÜNYAYA BAŞKALDIRIYORUZ!

Baş tarafı 1. sayfada

Normalde itleri salıp taşları bağlamak derler, mazlumun değil zalimin kollanıp korunmasına. Dinci faşist iktidar, onun temsil ettiği kapitalist sömürü düzeni tam da budur. Kadın düşmanlığını, kadına şiddeti bizzat yayan, örgütleyen, teşvik eden dinci faşizmin kendisidir. Egemenliklerini sürdürmenin yolunu kadının kölelik zincirini sağlamlaştırarak görüyorlar. Kadınların tartışmasız itaat etmesi sağlanmadan toplumsal hareketin durdurulamayacağını çok iyi biliyorlar. Bu yüzden "önce kadınları vurun" diyorlar... kadınları gerekirse ortaçağ karanlığına gömün!

Biz kadınlar çoktandır biliyoruz. Özgürlüğümüzü, haklarımızı, hatta yaşama hakkımızı bile bu sistem altında koruyamayacağız. Cadı olarak yakıldığımız, köle olup satıldığımız, taşlandığımız, gü-

zelliğimiz ya da doğurganlığımız uğruna pazarlandığımız bir düzen sürdürdüğü müddetçe yaşamımızda hiçbir şey değişmeyecek. En "özgür" olduğumuz toplumlarda dahi kadına yönelik şiddet, taciz, tecavüz had safhada iken, en parıltılı, gösterişli, zengin ortamlarda dahi adımız yoksa ve "me too" diyerek isyan etmek zorunda kalıyorsak, bu sistemde bizim için yaşam yoktur.

Yaşayacağımız özgür dünyayı da bize kimse veremeyecek, biz dövüşerek almadığımızda... Ne zaman ki kadınlar ayağa kalktı, isyan etti, mücadele etti, varolma hakkını da, özgürlük hakkını da kazandı. Ne zaman masaya yumruğunu vurdu, varlığını o zaman kabul ettirdi.

"Vardık, Varız, Varolacağız" sözünü bir kez daha tekrarlayalım. Ve varolabileceğimiz mücadelesi için, Dünyaya Başkaldıralım!

MARADONA HAYATINI KAYBETTİ

Dünyanın gelmiş geçmiş en iyi futbolcularından biri olan Armando Diego Maradona, evinde geçirdiği kalp krizi sonucu hayatını kaybetti.

Maradona, futboldaki eşsiz yeteneği kadar politik kişiliğiyle de sevenlerinin kalbinde yeretti. Arjantin'de bir varoş kasabasında doğan Maradonanın çocukluğu ve ilk gençlik yılları yoksulluk içinde geçmişti. Profesyonel Ligde futbol oynamaya başlamasıyla yaşam koşulları değişmeye başlayan Maradona, bütün bir yaşamı boyunca içinden geldiği koşulları unutmadı. Şöhret basamaklarını adeta tırnaklarıyla kazıya kazıya çıkan Maradona, her fırsatta Küba Devrimine, onun önderleri Che'ye ve Fidel Kastro'ya olan hayranlığını dile getiriyordu. Hatta vücu-

duna Che dövmesi bile yaptırmıştı.

Profesyonel futboldan ayrıldıktan sonra hayatının son döneminde alkol ve uyuşturucu bağımlılığı durumuna düşen Maradona, bundan kurtulmak için büyük bir mücadele vermiş ve tedavi görmek için Küba'ya gitmişti. Küba'da La Pradara Hastanesinde bağımlılık tedavisi gören Maradona bağımlılıktan kurtulmayı başarmış, Küba'ya, Kübalı doktorlara müteşekkir olduğunu dile getirmişti. Fidelle de buluşan Maradona, Comandante ile samimi pozlar vermişti.

60 yaşında hayata gözlerini yuman Maradona tüm dünyadaki futbolseverler ve sosyalistler tarafından sevgiyle ve hayranlıkla anılmaya devam edecektir.

Sinbo İşçileriyle Söyleşi

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü vesilesiyle kadın örgütleriyle birlikte Emekçi Kadınlar (EKA) olarak eylemdeki Sinbo işçilerini ziyarete gittik. 25 Kasım 2020 günü gerçekleştirdiğimiz bu ziyaret sırasında kadın işçilerle ufak bir söyleşi yaptık; yayınıyoruz.

EKA: Bu eyleme ne zaman başladınız?

Sinbo işçisi: 11 Eylül'de ücretsiz izne çıkarıldığımızda fiili bir şekilde burada mücadelemiz başlamış oldu. 11 Eylül'den bu yana. Ücretsiz izne çıkarılmıştık. Daha sonra bu süreçte gelip burada (Haramidere Sanayideki fabrikanın önünde) basın açıklamaları gerçekleştirdik, bildiri dağıtımları yaptık. İçerdeki arkadaşlarımıza seslendik.

17 Kasım'da işbaşı yapacaktık. Evlerimize evrak göndererek, bunun 2 ay daha uzatıldığı söylendi. Biz de işbaşı tarihimizden bir gün sonra burada (18 Kasım'da) direniş çadırı kurduk. Şu anda 8. günümüzdeyiz.

EKA: Kaç kişisiniz?

Sinbo işçisi: 3 kadın işçiyiz şu anda burada. Toplamda 6 arkadaşımızı ücretsiz izne çıkardılar. Çadırda üç kadın işçi olarak eyleme devam ediyoruz. Erkek işçi arkadaşlar da bize destek veriyorlar.

EKA: Çalışan, içerdeki işçilerin desteği nasıl?

Sinbo işçisi: Destek iyi ama içerde şu an çok yoğun bir baskı varmış. 2-3 kişinin bir araya gel-

mesi bile yasaklanmış, neredeyse gözetim altında tutuluyormuş. Ama bizlerle bağlantıları iyi. Sadece içerde biraz sıkıntılar var.

EKA: Peki nasıl sendikali olmaya karar verdiniz?

Sinbo işçisi: 3 senedir burada çalışıyorum. 3 sene boyunca maaşlarımızın 4 taksit halinde parça parça verilmesi ve belirsiz günler yatması içerdeki en büyük sorundu zaten. Daha sonra içerde temizlik personeli dahi yok idi. Hijyen yok. Üretim alanı temizlenmiyordu hiçbir şekilde. Yemekler çok sağlıksızdı.

Biz de tüm bunlara karşı sendikaya üyeliğimizi gerçekleştirmiştik. Daha sonraki süreç de pandemi sürecine denk geldi. Ve dedik ki herhalde pandemi sürecinde en azından içerde hijyen sağlanır. Ama daha kötüye gitti. Sabunlar, el sabunları bitiyor; peçeteler bitiyor yerine yenisi getirilmiyor. Üretim alanları temizlenmiyor. Pozitif çıkan arkadaşın eve gittikten sonra masası temizlenmiyor yerinde başka insanlar çalışırken. Hastalar hastaneye gönderilmiyor.

Bu da içerdeki (sendika) çalışmamızı hızlandırmış oldu. Daha önce, pandemiden önce de 10'a yakın sendikali arkadaşımız işten atılmıştı. İstifaya zorlanıp, işten çıkarılanlar var. Pandemi sürecinden sonra da, sendika çalışmamız hızlandıktan sonra bunların bize karşı baskısı daha da arttı. Sonra bu sürece kadar, buraya kadar gelmiş oldu mücadelemiz.

Metal İşçileri ILO ve Çalışma Bakanlığı ile Görüştü

Ankara yürüyüşü gerçekleştirecek metal işçilerinin yürüyüşüne önceki gün polis saldırmış işçilerle birlikte 98 kişi gözaltına alınmıştı.

Dün sabah 10.00'da Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şubesi önünde yapılan açıklama sonrasında 20 kişiden oluşan grup Ankara yürüyüşüne başladı.

Sendika binasından çıkan işçiler bir basın açıklaması yaparak, gerçekleşen saldırı sürecini anlatarak mücadeleden vazgeçilmediğini vurguladılar. Bu esnada Systemair HSK'da 12 işçinin daha ücretsiz izne çıkarıldığı da hatırlatıldı.

Yürüyüş/ eylem yasağına ilişkin ise Valiye "Organize Sanayi Başkanı olmanız size patronlara ayrıcalıklı davranmanızı mı gerektiriyor?" diye sordu.

İşçiler açıklamada "Dün yaşadıklarımız sonucunda bizlerin de girişimleri ile belli bir uzlaşma sağlandı. Bugün belirli sayıda arkadaşımız ile yürüyeceğiz. Biz belirli bir süreyi yürüyeceğiz. Sonra İLO'ya geçeceğiz. Sonra bakanlığa geçeceğiz" dedi.

Açıklamada Arzu Çerkezoğlu ise konuşmasında metal işçilerinin baskılara ve saldırılara karşı vazgeçmediğini ve dünya içi sınıfına umut olduklarını söyledi.

Açıklama boyunca "Direne, Direne Kazanacağız", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "İşçiler Açken, Patronlara huzur yok", "Patronların Kölesi Olmayacağız", "Gün Gelecek Devran Dönecek Patronlar İşçiye Hesap Verecek", "Birleşik Birleşik Kazanacağız" sloganları atıldı.

Systemair HSK, Özer Elektrik

ve Baldur işçileri öğleden sonra Ankara'ya ulaştı.

Sendika yöneticileri ve işçiler Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ve Aile Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'na "Systemair HSK, Özer Elektrik ve Baldur Süspansiyon işyerlerinde Sendikali Örgütlenme Özgürlüğünün Engellenmesi ve Hak İhlalleri" dosyasını iletti.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu'nun da içinde bulunduğu heyet, ILO Türkiye Temsilcisi Numan Özcan ile görüştü.

Görüşme sonrası düzenlenen basın açıklamasında konuşan Serdaroğlu, işçilerin yaşadığı sorunlara ilişkin ILO'ya rapor ilettiklerini, görüşmenin olumlu geçtiğini söyledi.

Ardından söz alan ILO Türkiye temsilcisi Numan Özcan, "Mücadelenizi biliyoruz. Örgütlenme özgürlüğü en temel çalışma haklarından bir tanesidir. Örgütlenme olmadan çalışma hakkını savunmak pek mümkün değil. ILO sözleşmesinde en temel maddelerinden biri de Türkiye'nin de imzalayarak garanti altına aldığı örgütlenme hakkı. Bu hak her koşulda geçerli, salgın koşullarında da. Bu süreçte yaşananları heyet bize aktardı, biz ILO olarak gerekli merciler ile görüşeceğiz. Umarım bu sorun bir an önce çözümlenir" şeklinde konuştu.

Sendika yöneticileri ve işçiler daha sonra Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı ile görüştü. Bakan Yardımcısı Mehmet Selim Bağlı ile yapılan görüşmenin ardından açıklama yapan Serdaroğlu, süreç hakkında bilgi vererek mücadelenin devam edeceğini söyledi.

Madencilere Jandarma Engeli ve Gözaltı

Maaşlarının ve tazminatlarının ödenmesi talebiyle 87. gündür mücadele eden Bağımsız Maden İşçileri Sendikası üyesi Ermenek Cenne ve Seba Maden ocağı işçilerinin Ankara'ya yürüyüşü jandarma tarafından engelleniyor.

Ermenekli maden işçileri, kendilerine verilen sözlerin tutulmaması üzerine 87. gününde yeniden Ankara'ya yürüme kararı aldı.

Karaman Ermenek'e bağlı Güneyyurt Meydanı'nda bir araya gelen ve saat 13.00'da yürüyüşe geçen maden işçileri ve aileleri, kısa süre sonra jandarma engeliyle karşılaştı.

Maden işçileri "Aç Yolu Jandarma, Geliyoruz Ankara", "Vur Vur İnlesin, Özbek Dinlesin" sloganları atıyor. Bu arada Bağımsız

Maden İş Genel Başkanı Tahir Çetin fenalaştı ve işçiler tarafından hastaneye götürüldü. Çetin'e hastanede serum takıldı. Sendika sosyal medya hesabından Çetin'in sağlık durumunun iyi olduğu ve bir saat içinde barikat başında olacağı ve Ankara yürüyüşünün başlayacağı duyuruldu.

İşçiler, jandarma barikatının açılmasını, bu şekilde işçilerin haklarını gasp eden Özbek ailesinin korunduğunu, işçilerin nanauadal haklarını çiğneyerek jandarmanın suç işlediğini söylediler.

Madenciler Jandarma Barikatını Dağıttı Madenciler bir süre sonra jandarma barikatını dağıttı ve yürümek istedi. Bunun üzerine jandarma biber gazı, plastik mermi ve tazyikli suyla işçilere saldırdı. Has-

taneden dönen Bağımsız Maden İş Genel Başkanı Tahir Çetin ile Örgütlenme Uzmanı Ayşe Büşra Yılmaz'ın da bulunduğu 15 madenci gözaltına alındı. Müdahale sonucu yaralananların da olduğu öğrenilirken, madencilerin bekleyişi sürüyor.

Bağımsız Maden-İş Sendikası'ndan gözaltılara ilişkin bir açıklama yapıldı. Açıklamada "Genel başkanımız dahil gözaltılara ulaşmıyoruz. Ermenek Güneyyurt'ta 2. kez vali emriyle sokakta olan herkese saldırı gerçekleşti. Sıkıyönetim ilan edilmiş durumda. Kamuoyunu ses vermeye, baroları göreve çağırıyoruz. Halkımızı jandarma karakolu önünde toplanmaya çağırıyoruz" denildi.

Karaman Valiliği, kentte yapılacak bütün eylem ve etkinliklerin bir ay süreyle yasaklandığını duyurdu. Kararın kamu düzeninin bo-

zulmaması ve koronavirüs önlemleri gerekçeleriyle alındığı belirtilen açıklamada; "Kamu düzeninin bozulmaması, başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi ve Koronavirüs (covid-19) salgınınun yayılmasını engellemek amacıyla İşçileri Bakanlık İller İdaresi Genel Müdürlüğü'nün 02.10.2020 tarihli ve 16230 sayılı Genelgesi ve İl Umumi Hıfzıssıhha Kurulunun 02.10.2020 tarih ve 95 sayılı Kararı, 2911 Sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununun 19. maddesi ve 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun 11/C maddesi doğrultusunda; Karaman İli sınırları içerisinde yapılacak olan tüm toplantı ve gösteri yürüyüşleri, çadır kurma, oturma eylemi vb. tüm etkinlikler 25 Kasım 2020 Çarşamba günü saat 10.00'dan itibaren 1 (bir) ay süre ile yasaklanmıştır" denildi.

"Sokaktayız İsyandayız Başkaldırıyoruz!"

İstanbul'da 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde Kadıköy'de buluşuldu.. Kadınlar, Kadıköy'ün sokaklarından polis ablukasına ve engellemelerine rağmen İskele Meydanı'na yürüdü.

Emekçi Kadınlar (EKA) da kırmızı ışıklı "Dünyaya Başkaldır" yazılı ve rengarenk "Dünyaya Başkaldırıyoruz Çünkü; Açlıkla Boğuşmak İstemiyoruz / Savaşların Olmadığı Bir Dünya İstiyoruz / Çocukların Mutlu Olduğu Bir Dünya İstiyoruz / Ev Hapishanesini Yıkarak İstiyoruz / Özgür Yaşamak İstiyoruz", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz" dövizleri taşıdı.

Emekçi Kadınlar Yürüyüşü sırasında ve alanda "Kadın İsyan Devrim" "Harekete Geç İsyan Et Yıkana Kadar", "Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Jin Jiyan Azadi" sloganları attı.

Osmanağa Caddesi'nden yürüyüşle Beşiktaş İskele Meydanı'na gelen kadınlar, alkış ve sloganlarla

itirazlarını yükseltti. "Sesimiz yankılsın. Birbirimiz için sokakta erkek-devlet şiddetine karşı isyandayız" pankartı arkasında yürüyen kadınlar, yolu trafiğe kapattı.

Kadınlar dört bir koldan Beşiktaş İskelesi'nin önüne aktı. Katledilen kadınların isimleri okundu, binlerce kadın "burada" diye haykırdı. Erkek-devlet şiddetine itaat etmeyeceklerini ve isyanda olduklarını belirten kadınlar, siyasi tutsak kadınlara da selam gönderdi. Katledilen kadınların fotoğrafların yanı sıra, üzerinde çarpı işareti konulmuş şekilde kadınları katleden erkekler ile cinsiyetçi konuşmalar yapan siyasetçilerin fotoğraflarını da taşıdı.

Kadınlar, ışıldakları ve cep telefonlarının ışıklarını sallayarak alanı aydınlattı. Davullarla ve ses çıkaran aletleriyle tempo tutan kadınlar "Jin Jiyan Azadi", "Kadın, Yaşam, Özgürlük", "Yaşasın Kadın Dayanışması", "Geceleri De Sokakları Da Meydanları Da Terk Etmiyoruz", "Korkmuyoruz" sloganları attı.

Kadınlar alanda "Erkek Devlet Şiddetine İtaat Etmiyoruz, Sesimiz Yankılsın Birbirimiz İçin" ve "Sokakta Erkek Devletine, Şiddetine Karşı İsyandayız" pankartları açtı.

Basın metninin Türkçesini Yağmur Yurtsever, Kürtçesini ise Suna Kaymaz okudu. "Dünyanın dört bir yanındayız; birbirimiz için sokakta,

erkek-devlet şiddetine karşı isyandayız" diyen Yurtsever, erkek-devlet şiddetinin pandemi ile birlikte katlanarak arttığına dikkat çekti.

İktidarın kadınları korumak bir yana, yalnızlaştırma çabasına karşı dayanışmadan ve birlikte mücadeleden vazgeçmediklerini kaydeden Yurtsever, "Onlar failleri korumaya, infaz yasasıyla salıvermeye, cezazsız bırakmaya devam ederken bizler kız kardeşlerimizin hesabını sormaya devam ettik, ediyoruz: Rabia Naz'a, Nadira Kadirova'ya, Gülistan Doku'ya, şüpheli kadın cinayetlerine ne oldu? İpek Er'in ölümüne neden olan tecavüzcü uzman çavuş Musa Orhan önce tutuklanıp sonra neden serbest bırakıldı? Yalnızca faillerin yargılanması için değil; aynı zamanda devletin sorumluluk alması için de bu soruları sormaktan vazgeçmedik, vazgeçmiyoruz" dedi.

Erkek şiddetine karşı eylemlerine yönelik saldırılara cevap olarak; "Kadınları değil, cinayeti engelle" sözünden, "Geceleri, sokakları, meydanları" terk etmeme iradesinden vazgeçmediklerini vurgulayan Yurtsever, kazanımların, hakların ve yaşamların güvencesinin kadınlar olduğunun altını çizdi.

İktidarın savaş politikalarından derhal vazgeçmesini isteyen Yurtsever, şöyle devam etti: "Pandemiyle mücadelede en ön safta yer alan sağ-

lık emekçilerinin büyük bir bölümünü oluşturan kadınlar alkış değil, önlem istiyor! Ucuz, esnek ve kayıt dışı şekilde en güvencesiz işlerde çalıştırılan, kimsenin yapmak istemediği bakım işlerini üstlenen, ayrımcılık ve ırkçılık nedeniyle sokakta, iş yerlerinde her daim şiddete açık bırakılan göçmen kadınlar yok sayılmak değil; eşit, özgür ve insanca yaşamak istiyor! LGBTI+'lar ve her türlü kimlik ve yönelimdeki kadınlar ayrımcılık, nefret ve şiddetten uzak; eşit ve özgür bir yaşam istiyor! Çünkü kadınların emeği ve hayatı üzerindeki bu baskılarla erkek şiddetine mahkum edilmek istenmesi arasında çok açık bir ilişki var."

Yurtsever, erkek devlet şiddetinin karanlığına karşı tüm renklerle, dayanışmanın gücüyle, mücadelenin rengiyle birlikte olacaklarını vurgulayarak "Sesimizi yankılsın, haklarımız, hayatlarımız, birbirimiz için erkek devlet şiddetine karşı sokaktayız, isyandayız" dedi.

Kadınlar, zılgıtlarla eylemlerini sonlandırdı.

"Korkun! Bir Aradayız"

İzmirli kadınlar 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü eylemi kapsamında saat 18.30'da Alsancak Halk Bankası önünden Türkan Saylan Kültür Merkezi'ne yürüdüler. Yürüyüş esnasında sık sık "Erkek Adalet Değil Gerçek Adalet", "Bağır Bağır Herkes Duysun Erkek Şiddeti Son Bulsun", "Jin, Jiyan Azadi", "Kadın, Yaşam, Özgürlük", "Kadın Cinayetleri Politikadır", "Bir Kişi Daha Eksilmeyeceğiz" "Korkmayın Korkmayın Bir Aradayız, Korkun Korkun Bir Aradayız" sloganları atıldı.

Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde okunan basın metninde "Dominik'te eşitsizliğe, yoksulluğa, işsizliğe, sömürüye, baskılara ve Trujillo diktatörlüğüne karşı mücadele eden Mirabel kız kardeşlerin, devlet güçlerince tecavüze uğrayarak katledildiği gün olan 25 Kasım'ın üzerinden tam 60 yıl geçti. Mirabel kız kardeşlerin katledilmesine yol açan mücadeleyi dünyanın dört bir yanından kadınlar olarak mücadele ve dayanışma günü olarak sürdürüyoruz. Sürdürüyoruz çünkü hala kadına yönelik şiddet

devam ediyor" denildi.

"Türkiye'de kadınların şiddete uğramadığı, vahşice katledilmediği, evde, işyerlerinde, sokakta şiddet görmediği, çocukların istismara maruz kalmadığı tek bir gün bile yok. Ekonomik kriz, savaş, pandemi ve depresyon... Her yeni gelişmeyle kadına yönelik şiddet katlanarak artıyor" denilen açıklamada 2020 yılının 10 aylık zaman diliminde en az 256 kadının cinayet sonucu yaşamını yitirdiği, 197 kadının ölümünün "şüpheli" olarak kabul edildiği belirtildi.

"Kadınları giderek daha fazla oranda güvencesiz ve nitelsiz işlere mahkûm eden, bakım yüklerini arttıran, şiddeti derinleştiren, kadınları çaresizleştiren bu sömürü düzenini kabul etmiyoruz. Ya aklıktan ya salgından ya da cinayet sonucu ölmek istemiyoruz!" denilen basın açıklamasının ardından Sardunya Tiyatro ve Müzik Topluluğu tarafından şarkılar söylenerek halaylar çekildi. Emekçi Kadınlar (EKA) da eyleme "Şimdi Devrim Zamanı" yazılı dövizlerle katıldı.

"Sesimizi Sesini Yükselten Kadınların Sesine Katıyoruz"

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Uluslararası Dayanışma Günü'nde Birleşik Metal-İş Sendikası Kadın Komisyonu örgütlü olduğu fabrikalarda eylemler gerçekleştirdi.

Gebze Legrand ve Yücal Boru, Tuzla Sarkuysan Fabrikalarında gerçekleşen eylemlerde kadın işçiler ortak bir basın açıklaması okudular.

Okunan metinde "Yeryüzünde görülen en yaygın hak ihlallerinden biri olan kadına yönelik erkek şiddeti suçtur. Kadınlar; en yakınlarındaki erkekler tarafından çeşitli bahanelerle öldürülüyor. Kadınlar evde, sokakta, işyerlerinde fiziksel, cinsel, psikolojik, ekonomik şiddet ve tacizle karşı karşıyalar. Kadına yönelik şiddetin kaynağında kadınlarla erkekler arasındaki yüzyıllardır süren eşitsiz güç ilişkileri ve kadını yaşamın her alanında ikincilleştiren, emeğini sömüren erkek egemen kapitalist düzen var. 1960 yılında Dominik Cumhuriyeti'nde üç kız kardeş olan Mirabel kardeşler; hükümetin askerince tecavüz edilerek öldürüldü. Kadın mücadelesi, 1981 yılında 25 Kasım'ın Mirabel Kardeşlerin anısına 'Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü' olarak

ilan edilmesini sağladı" denildi.

Dünyayı etkisi altına alan salgın koşullarında cinsiyetler arasındaki eşitsizliğin derinleştiği, kadına yönelik şiddet, cinsel saldırı, taciz ve ekonomik şiddetin arttığı söylenen açıklamada salgınla mücadelede kadın emeğinin hayati önemini ortaya çıkarttığı vurgulanarak "Kadınlar artan bakım, sağlık ve hijyen yükünün yanı sıra evde ve işyerlerinde artan şiddet ve taciz ile mücadele etmek zorunda kaldı" denildi.

Kadına yönelik şiddet ve tacizin önlenmesi için İstanbul Sözleşmesi ve 6284 sayılı kanun etkin bir şekilde uygulanması gerektiği söylenen açıklamada "Kadınların en az %80'i çalışma hayatında cinsel tacize uğruyor. Yine, 18-24 yaş arası genç kadınların en az %63'ü işyerlerinde erkeklerin tacizi ile karşı karşıyalar. Mobbing ise yaygın olan bir diğer şiddet türü. İşyerlerinde şiddet ve cinsel taciz, kadının insan haklarının ihlali olduğu gibi çalışma hakkının da ihlalidir" diyor kadınlar.

Açıklama "Şiddetsiz bir yaşam her kadının en temel insan hakkıdır diyerek, başta sendikalar meslek örgütleri, siyasi partiler olmak üzere tüm kurum ve kuruluşlar kadına yönelik fiziksel, cinsel, ekonomik şiddete ve tacize karşı mücadele etmeli, kadınların sesine kulak vermelidir. Bizler metal işçileri olarak fabrikalardan ses veriyoruz. Sesimizi kadına karşı fiziksel, cinsel her türlü şiddete ve tacize karşı sesini yükselten kadınların sesine, öfkesine katıyoruz" sözleriyle sona erdi.